

امتحانات مرکز تکمیلی نیمسال دوم ۱۳۹۷-۹۸

ساعت پذیرش: ۱۰ صبح | تاریخ: ۱۴ | مدت پذیرش: ۶۰ دقیقه

رشرت فلسفه، کلام، امامت، حدیث مرسی

مهر مدرسه

نحو بحروف	نحو بعدد	شناسنامه مصحح اول
نحو بحروف	نحو بعدد	شناسنامه مصحح دوم

کد امتحان:	۲۹۷۲/۱۳
تاریخ آزمون:	۱۳۹۸/۰۴/۰۲
عنوان:	أصول فقه ۲
کتاب:	أصول فقه مظفر - جلد ۲۱
محدوده:	از ابتدای الباب الثاني (غير مستقلات علیه) تا پایان بحث اجتماع امر و نهی

نام و نام خانوادگی: کد طلکنی: نام پدر: شرستان: مدرسه علیه: استان:

۱- حکم شک در وجوب اداء یا قضا در هنگام شک در اجزاء اتیان به امر اضطراری چگونه است؟ ص ۳۰۶

.۰/۵

- الف. شک در تکلیف- مجرای برائت
- ب. شک در مکلف به- مجرای اشتغال
- ج. شک در تکلیف- مجرای اشتغال
- د. شک در مکلف به- مجرای برائت

۲- با کدام معنا برای «نهی» بحث «الامر بالشىء هل يقتضى النهى عن ضده العام او لا» نامعقول است؟ ص ۳۵۶

.۰/۵

- الف. طلب الترک
- ب. طلب الکف
- ج. الردع
- د. الزجر

۳- مرحوم مظفر با توجه به عدم قبول کدام مسلک در بحث ضد، شبیهه کعبی را رد می کند؟ ص ۲۶۲

.۰/۵

- الف. مسلک تلازم
- ب. مسلک مقدمیت
- ج. مسلک عینیت
- د. مسلک جزئیت

۴- موارد از «اجتماع الامر و النهي» در بحث «اجتماع الامر و النهي في الواحد» کدام است؟ ص ۳۷۸-۳۷۹

.۰/۵

- الف. اجتماع موردي - واحد في الوجود
- ب. اجتماع حقيقى - واحد في الوجود
- ج. اجتماع موردي - واحد جنسى
- د. اجتماع حقيقى - واحد جنسى

۵- موارد از «اجزاء» چیست؟ محل بحث را به طور کامل تبیین نمایید. ص ۳۰۱-۳۰۳

۲

جواب: شکی نیست در صورتی که مکلف، مامور به را با همه اجزاء و شرایط آن امتنال نماید مجزی است یعنی کفايت از امتنال دارد و نیاز به امتنال دیگر نیست پس امر فعلی ساقط می گردد چون غرض حاصل شده و داعی بر آن نیست. محل بحث: اگر مکلف به دلیل عنزه به حکم اضطراری یا جهل به واقع به حکم ظاهري عمل کرده است و سپس عذر بر طرف یا واقع کشف گردد در این صورت آیا عمل به امر اضطراری یا ظاهري مجزی برای امر واقعی است در صورتی که امکان اعاده در وقت یا قضای آن در خارج وقت وجود داشته باشد. [در حقیقت این بحث ملازمه عقلی بین اتیان به مامور به به امر اضطراری یا ظاهري است و بین اجزاء امر اختياری واقعی است].

۶- دلیل قائلین به اجزاء در اصول منقح موضوع تکلیف در صورت کشف یقینی خلاف را با مثال تبیین نمایید. ص ۳۱۲-۳۱۳

۲

جواب: اصل جاری در موضوعات، در واقع شرط [یا جزء] معتبر در تکلیف را توسعه می دهد و آن را شامل موضوعات ظاهري نیز می کند، مثلاً شرط لباس نمازگزار طهارت است که دلیل استصحاب طهارت [یا قاعدة طهارت] این شرط را شامل طهارت ظاهري نیز می کند یعنی لباس نمازگزار باید ظاهر باشد، خواه علم به طهارت واقعی داشته باشیم، خواه با استصحاب طهارت آن را احرار نماییم، در هر دو صورت شرط نماز حاصل است. بنابراین اگر بعداً کشف

شود که لباس مستصحب الطهارة نجس بوده است، نمی‌توان حکم به عدم اجزاء نماز خوانده شده با آن لباس نمود، زیرا شرطیت طهارت لباس اعمَّ از طهارت واقعی و ظاهری [یعنی استصحابی] بوده است و مکلف نیز آن شرط را داشته است [ولی از این به بعد که علم به نجاست آن پیدا کرد، باید لباسش را تطهیر کند و نماز بخواند]. [رساندن مفهوم کافی است].

۲

-۷ «ترتِب» را به اختصار توضیح داده، دلیل قائلین به استحاله را به همراه پاسخ تبیین نمایید. ص ۳۷۳

جواب: ترتِب: عقلاً مانع ندارد در بین دو ضد، امر به مهم هنگام عصیان اهم، فعلی باشد زیرا جمع بین ضدین لازم نمی‌آید. (۷۵/۰ نمره) دلیل قائلین به استحاله: ترتِب مستلزم فعلیت امر به ضدین در آن واحد می‌گردد زیرا در صورت ترک اهم، مهم فعلیت دارد و اهم نیز فعلی است و امر به ضدین در آن واحد محال است. (۷۵/۰ نمره) پاسخ: قید «آن واحد» مربوط به امر است نه ضدین در صورتی که اگر قید ضدین باشد محال لازم می‌آید. (۵/۰ نمره)

-۸ دو مستندی که قائلین به جواز اجتماع امر و نهی برای اثبات مدعایشان می‌توانند به آن استناد کنند را بیان کرده، توضیح دهید. ص ۳۸۰

جواب: ۱- بنا بر اینکه عنوان، متعلق تکلیف باشد و حکم به معنون سرایت نکند پس انطباق دو عنوان بر فعل واحد مستلزم این نیست که متعلق دو حکم باشد پس ممتنع نیست اجتماع امر و نهی و در حقیقت خود امر و نهی با هم اجتماع نکرده اند. ۲- بعد از قبول اینکه متعلق حکم، معنون است، تعدد عنوان، مستدعاً تعدد معنون است واقعاً زیرا به نگاه دقیق فلسفی تعدد عنوان موجب تعدد معنون است و در حقیقت اجتماع به دقت عقلی راجع است به اجتماع موردی که استحاله ندارد مانند نگاه به نامحرم در نمار.

۲

-۹ نظر صاحب کفایه^(۴) و مرحوم نائینی^(۵) را در فرق بین مساله «اجتماع امر و نهی» و «تعارض» در موارد عامّین من وجه بنویسید. ص ۳۸۹-۳۹۰

جواب: نظر صاحب کفایه(ره): اگر مناط حکم در هر یک از دو متعلق ایجاب و تحریم حتی در مورد اجتماع احراز گردد از موارد اجتماع امر و نهی است و لی اگر مناط یکی از دو حکم بدون تعیین به نحو علم اجمالی احراز گردد، از موارد تعارض است. نظر مرحوم نائینی(ره): اگر حیثیت در عامّین من وجه، حیثیت تعییلیه باشد از باب تعارض است و اگر حیثیت تقییدیه باشد با مندوخه از باب مساله اجتماع امر و نهی است و اگر بدون مندوخه باشد داخل در بحث تزاحم است.

۲

-۱۰ دلیل حرمت خروج از مخصوص را در مساله «التوسط فی المخصوص» بطور مختصر بنویسید. ص ۴۰۴

جواب: قبل از دخول هر نوع تصرف (دخول، مقام، خروج) حرام است چون تمکن از دخول و خروج دارد و اگر چه بعد از دخول مضطر به خروج شود ولی چون این اضطرار با سوء اختیار خودش بود (که داخل مخصوص شده) و امتناع بالاختیار منافات با اختیار ندارد پس حرمت این خروج برداشته نمی‌شود و این شخص داخل در عنوان متصرف در ملک غیر بدون اذن بوده و اضطرار او را از این عنوان خارج نمی‌کند.

۲